

IBLAND

OSS

Спінз
quilts
Ковдри

ANNELI ÖDVALL
är en eldsjäl för Ukraina

LOTTA LUNDQVIST
har vävt sig hel

TEMA VILA OCH LÄNGTAN
NR 2 2025

Hej du läsare!
I det här numret av Ibland oss stannar vi upp vid temat "Vila och längtan". Två ord som kan vara sammanlänkade – i synnerhet den här tiden på året. Men också två ord som drar åt varsitt håll. Längtan har en riktning och kan vara något som driver oss framåt, medan vila handlar om att vara här och nu.

På de kommande sidorna får du bland annat möta Anneli Ödval som samordnar bygdens engagemang och insamling till Ukraina. Du får också träffa Lotta Lundqvist som funnit sin återhämtning i vävning.

Redaktionen

3	Tankar i tiden
4	Hon har vävt sig hel
6	Vad längtar du efter?
7	Musik i sommar
11	Med uppdrag att hjälpa
13	Syförening firar 110 år
13	Psalm för årstiden
14	Ord om tro
16	Kontakt

Den 8–21 september är det
KYRKOVAL!
Du som är 16 år och medlem
i Svenska kyrkan kan rösta.
I nästa nummer av Ibland oss
kan du läsa om vilka som
kandiderar och hur du gör
för att rösta!

FOTO: JONAS ANHEDE WINGE

4
Lotta Lundqvist har
vävt Hjo kyrkas nya
altarduk

10
Eldsjälen Anneli Ödval
jobbar med insamlingar
till Ukraina

FOTO: EVA KLÄNG STAXÅNG

PRODUKTION
Hjo pastorats kyrktidning "Ibland oss" delas ut till samtliga hushåll fyra gånger per år.
ANSVARIG UTGIVARE
Helena Taubner
hjo.pastorat@svenskakyrkan.se

REDAKTION
Hanna Laurén, Ronny Nygren, Malin Ulfenborg, Caroline Wärmegård och Eva Staxång
GRAFISK FORM
Eva Staxång
eva.staxang@svenskakyrkan.se

OMSLAGSBILD
Anneli Ödval samordnar insamlingar till Ukraina (Foto: Eva Staxång)
TRYCK
Risbergs Information & Media AB
www.risbergs.se
FACEBOOK
<https://www.facebook.com/hjopastorat>

Min trädgård är hem för en igelkott

Emma Stjernberg
organist i Hjo pastorat

Jag har blivit med trädgård. Den tänker jag på mest hela tiden. Min okunskap är total. Jag är fortfarande barn av ovetskapen om vilket arbete det kan vara att ta hand om något som växer. Tiden nu är mer av en nyfikenhet, en fundering på vad är det jag ska göra egentligen? När ska jag göra vad, och hur? Jag går runt i min trädgård och tittar och tänker. Och lyssnar. Prasslandet under en buske visar sig vara en igelkott som taggar till sig. Jag står alldeles stilla och väntar på att igelkotten ska mjukna. Jag viskar tyst lugnande ord, men igelkotten blir bara taggigare. Jag lämnar och följer sen på avstånd färden vidare.

På dagarna hör jag humlorna som brummar och påminner om att "allt är möjligt". Att flyga fast man inte borde kunna. Jag bor bland igelkottar och humlor.

Det knoppas runt mig. Jag har fått uppdraget att rensa, beskära, förvalta, vårda

och tukta. Alla grenar ser döda ut, tills de inte gör det. Jag ser knopparna, jag ser livet. Våren visar mig steg för steg var livet vill fram. Jag ser ner i ett myller av gröna blad och oklara blommor. Vad är på rätt plats och vad är på fel. Vem bestämmer vad som är ett ogräs? Vad får vara kvar, vad ska bort? Jag känner både närvaro i det som händer precis just nu, men också stor otålighet: "Men väx då!" "Blomma nu!". "Visa vem du är och vad du behöver!". Jag vill ha svaren nu, och samtidigt vill jag inte ha några svar. Jag vill förvånas och förundras.

Min inre trädgård växer också. Jag hittar taggiga vemodsknyten och drömmar som vaknar till liv. I sommar ska jag följa igelkottens färd i det yttre och det inre och låta mina drömmar lyfta som humlor. Kanske hittar jag nya höjder och djup...

Lotta har *vävt sig hel*

– Att väva får ta sin tid och jag måste vara närvarande i det jag gör, säger Lotta Lundqvist, som fått äran att väva Hjo kyrkas nya altarduk.

FOTO: JONAS ANHEDE WINGE TEXT: EVA KLANG STAXÅNG

Med en snabb knyck petar Lotta Lundqvist in skytteln med det färgade garnet mellan de vita varptrådarna. Hon fångar raskt upp den på andra sidan. Några slag med vävstolens bom för att få garntråden att sätta sig, några tryck på tramporna och skytteln skickas lika snabbt tillbaka igen. Rörelserna upp- repas om och om igen. Det här har Lotta gjort nästan varje dag sedan hon lärde sig väva. Hon kan det. Det sitter i ryggmärgen. Det kan verka monotont, men här finns inget utrymme för det monotona.

– Det är mycket matematik innan själva vävningen kan börja, säger hon och hivar återigen in skytteln.

Till vardags är Lotta Lundqvist kyrkokamrer i Hjo pastorat, men det är i vävningen hennes kreativitet och sinne för färg och form får sitt utlopp. I vävstugan hemma på gården i Fågelås, finns sex vävstolar och två bordsvävstolar, som barnbarnen med varierande tålamod använder. Ytterligare en står i källaren. Alla behövs eftersom lust och inspiration växlar. Här får Lotta utlopp för den konstvävnadsteknik som blivit hennes specialitet: *bunden rosengång* som hon sedan syr samman till så kallade gubbatäcken.

– När jag stänger dörren om mig är

Lotta Lundqvist provar den nya altarduken i Hjo kyrka. På påskdagen togs duken i bruk.

jag i en egen värld. Det är min frizon, min lucka i livet. Det är en ynnest att få utlopp för sin kreativitet och att ha hittat något man kan vila och utvecklas i, säger hon.

Med ett gesällbrev i handvävaryrket och många års erfarenhet har hon gedigna kunskaper inom vävning och en djup förståelse för hantverket.

Att sätta upp en väv görs inte i en handvändning, men arbetet är desto mer meditativt.

– Det får ta sin tid och jag måste vara närvarande i det jag gör, säger Lotta. När jobbet är gjort lägger hon åtskilliga dagar, ibland veckor, åt att klura ut mönster och färger. Inte sällan i rygggläge på den välanvända kökssoffan till höger om ingången, där utspridda fårskins samsas med egenvävda och sydda kuddar. Allt placerat som om seriefiguren Kronblom precis klivit ur den.

För ett par år sedan fick hon en förfrågan om att väva en altarduk till Hjo kyrka. Ett uppdrag som "betyder jättemycket".

– Jag är fascinerad av gamla textilier och traditionen med i synnerhet bruks- textilier, säger hon.

Samtidigt som tradition är viktig, är Lotta Lundqvist angelägen om att utveckla och i viss mån anpassa olika tekniker till nutid.

Hon fick fria händer och utvecklade ett mönster i vävtekniken "åttaskafts kypertvariation", och som hon fann så fin att hon ville använda den i den nya altarduken. Hon skrattar åt det komiska i att hon både månar om en lång vävtradition samtidigt som hon vill prova nytt.

Provvävarna till altarduken blev många för att färger, mönster och material skulle harmonisera med altarbrunet och väggfärgen i kyrkan. Slutresultatet blev en blandning av ull och silke – ull i varpen och silkestrådar i inslaget för glansens skull. En sjukskrivning för utmattningssyndrom fördröjde alltsammans. Men såväl vävprocessen som tillfrisknande måste få ta sin tid. Vävningen har också varit hennes räddning. Den får henne att släppa allt som snurrar i skallen.

– När jag går in i vävstugan sjunker axlarna, pulsen går ner och tankarna övergår från siffror till färger, former och material, säger hon med ett leende.

På Påskdagen togs Lotta Lundqvists altarduk i bruk. Stoltheten lyser om henne när hon berättar om mönstret i väven.

Den som noga synar dukens ändrar upptäcker vågor, blommor och fiskar.

– Man är ju sin värsta kritiker, men jag är själv nöjd med resultatet och hoppas att andra också är det. Jag har i alla fall gjort det bästa jag kunnat, säger hon.

VAD LÄNGTAR DU EFTER?

Aria Liiv Ulfenborg, 11 år.
Att komma långt i min ridning
och bli bra på hoppning.

Hillevi Snabb, snart 11 år
Jag längtar efter att få
jobba på folkhögskolan.
Jag vill bli musiklärare.

Atle Helander, 12 år
Jag längtar till när jag ska
åka till Norge med kören.

Filip Wallenius Magnusson, snart 15 år
Jag längtar efter sommaren och att
konfirmera mig.

Linnea Asplind, snart 15 år
Jag längtar efter livet
efter skolan.

VÄLKOMMEN TILL

MUSIK I SOMMAR

6 juni-16 augusti 2025

Sommarmusiken som ges i våra kyrkor är kostnadsfri.
Den är en gåva från Svenska kyrkan i Hjo pastorat.
Kom och njut av den, av miljön och av våra fina kyrkor.

6 juni kl. 11 Mofalla kyrka

Musik på nationaldagen. Mofallakören och Jon Sirén, fiol. Hanna Laurén, dirigent.

9 juni kl. 19 Fridene kyrka

Sommarmusik med Korsberga-Fridenekören. Emil Snabb, nyckelharpa, Håkan Svensson, gitarr. Hanna Laurén, fiol och dirigent.

2 juli kl. 18 Korsberga kyrka

En salig blandning. Sommarmusik med Tea voices. Henrik Sveder, Pierre Dönnies, Johan Bergström och Morgan Ärlig.

5 juli kl. 18 Hjo kyrka

Folkbarock & andra rockar. Greger Siljebo, fiol och Lukas Arvidsson, orgel. Två spelmän och musiker som drivs av lusten att spela musik tillsammans och nyfikenheten att se vad stundens ingivelse kan ge. Den gemensamma musikaliska nämnaren är kärleken till låtar och barockmusik.

10 juli kl. 18 Vid Norra Fågelås kyrka

Vi är världen. En kväll i Prästgårdsträdgården med musik, fylld av hopp, gemenskap och fred. En kväll där varje sång bär ett budskap om en bättre värld, tillsammans. Malin Ulfenborg, sång, Stina Andersson, piano.

12 juli kl. 18 Hjo kyrka

Sommarmusik med gruppen Cantorez. Medverkande: Ulrika Holm – trumpet, cello, sång, Jesper Holm – trombon, slagverk, sång, Linn Hagström Strömer – orgel, sång, Nema Vinkeloe Uuskyla – sång, fiol, Marcus Kopp – piano, trombon, sång, Gabriel Davidsson – trombon, piano, sång, dans.

16 juli kl. 18 Södra Fågelås kyrka

Fågelås Manskör tar ton. Herrarna ur Fågelås kyrkokör tar med sina vänner och bildar manskör! Tillsammans bjuder de på härlig musik under ledning av Stina Andersson.

20 juli kl. 18 Grevbäcks kyrka

Sommarmusik med Stina Wessman. Ett blandat program med både egna låtar och gamla och nya favoriter.

26 juli kl. 18 Hjo kyrka

Sommarmusik i folkton. Annie Engvall, sång, Alexandra Nilsson, cello, Arvid Furmark, nyckelharpa.

30 juli kl. 18 Mofalla kyrka

Hemlängtan. Denna kväll utforskas vad *hem* betyder – från trygghet och värme till de minnen som format våra liv. Låt musiken beröra, inspirera och påminna om de platser, tillfällen och människor vi håller närmast hjärtat. Maja Mellring, sång och Anders Beckman, gitarr.

2 augusti kl. 18 Hjo kyrka

Sommarmusik. Körkonsert med kören från Skara stifts korist- och dirigentsvecka på Hjo folkhögskola, under ledning av Mats Backlund, Johanna Ek och Madeleine Wengblad.

3 augusti kl. 18 Korsberga kyrka

Somrigt med gruppen Fridare & Sköld. Tina, Bo och Sören Frid samt Helena Sköld.

6 augusti kl. 18 Södra Fågelås kyrka

Musikalkväll. En stämningsfull kväll där Stina Andersson, Sarah Birgersson, Jonas Hällström och Madeleine Kvick Pavón sjunger och spelar sina musikalfavoriter.

13 augusti kl. 18 Fridene kyrka

Poetiskt och sinnligt. Klassisk musik som gestaltas i gränslandet till visa. Dowland och Händel på svenska om vemod, kärlekslängtan, hopp och gudsförtröstan. Lovisa Westbacke, sång och Daniel Petrén, gitarr.

16 augusti kl. 18 Hjo kyrka

Sommarmusik med blåsare. Lyrans Musikkår från Värnamo bjuder på ett blandat program.

FOTO: ARNE WESTMAN

Fridene kyrkliga syförening. Från vänster Elizabeth Annell, Kicki Westman, Marie Nylander, Margareta Jeraeus och Ulla Johansson. På bilden saknas Ingeborg Persson.

Syförening firar 110 år

Redan 1909 började frivilliga gåvor samlas in, men först 1915 startades en missionsfond som blev början till syföreningen. Den första auktionen hölls detta år. Enligt styrelsebeslut skickade man då 150 kronor till Svenska kyrkans Missionsstyrelse, en första gåva som har följts av många, många gåvor till olika hjälporganisationer under åren som gått, ett ganska omfattande ideellt arbete.

Nuförtiden finns inte så många syföreningar kvar, men i Fridene anordnas fortfarande auktioner varje höst och vår och en träff på våren i församlingshemmet för alla äldre inom församlingen och likaså en bussresa på hösten.

Auktionerna brukar inbringa runt 20 000 kr som går till ACT Svenska kyrkans internationella arbete. Varannan torsdag träffas syföreningen i Fridene församlingshem för att planera de olika aktiviteterna. Det är inte så många deltagare varje gång, men många personer stöttar på olika sätt i bakgrunden. Syföreningsdamerna känner att deras arbete är uppskattat och vill fortsätta i väl beprövade spår. Givetvis är nya medlemmar varmt välkomna!

Elizabeth Annell

Jag sitter på en sten vid Vättern. Morgonsolen glittrar i vattnet och vågorna rullar långsamt in mot stranden. I lurarna har jag Fredrik Sixtens tonsättning av psalm 522, *I Guds tystnad får jag vara*. Första versens ord blir tydliga, verkliga för mig. *"I Guds tystnad får jag vara ordlös, stilla, utan krav. Klara rymder, öppna dagar: här en strand vid nådens hav."* Psalmen rymmer både det storslagna, de öppna vidderna och det nära, intima. Sista versen lyder: *"Vid Guds hjärta är jag buren, innesluten i hans famn. Medan hemligheten djupnar viskar Fadern ömt mitt namn."* Gud finns med i allt, i tystnaden och kaoset, i evigheten och i ögonblicket.

Textförfattare är biskop emeritus i Strängnäs stift, Jonas Jonson. Han berättar följande om psalmens tillkomst:

– Jag skrev psalmen en sommardag vid vår sommarsjö i Jämtland. Den var avsedd för retreatare på S:t Davidsgården i Rättvik, men har sjungits mycket överallt. Jag tror knappast att någon av mina psalmer använts mer.

Jonas Jonson har även skrivit texten till psalm 398, *Vi reser ett tecken*, som ofta sjungs i vår kyrka.

Hanna Laurén, kyrkomusiker

VERS 1 I PSALM 522
"I GUDS TYSTNAD FÅR JAG VARA"
STÅR I NEDERKANT PÅ SIDORNA 2-3.
PÅ HEMSIDAN FINNS EN LÄNK
DÄR DU KAN HÖRA HUR DEN LÅTER.

Eldsjälen Anneli ger inte upp

Anneli Ödvall har sedan kriget i Ukraina startade samordnat insatserna i Hjo. I juni går nästa transport med förnödenheter till staden Smila i Ukraina.

TEXT OCH FOTO: EVA KLANG STAXÄNG

Anneli Ödvall sladdar in med bilen alldeles intill trappan till den gamla prästgården i Norra Fågelås. Hon har många järn i elden. Inom kort går nästa transport av förnödenheter till Ukraina och om bara någon timme väntar ett kvällsmöte om återuppbyggnaden av Smyrnas församlingslokal i Hjo.

– Kan du fatta att jag i början hade allt insamlat hemma i mitt eget hus, min syster Carinas hus och också i mina föräldrars, säger Anneli och slår ut med händerna mot de överfyllda rummen.

Vanligtvis sker insamlingen till Ukraina i Missionskyrkan, men nu har så mycket kommit in att det krävs ytterligare utrymme. Alla rum på nedervåningen är fyllda med kläder, leksaker, lakan, täcken, madrasser. Alltsammans väl packat i plastsäckar.

I prästgårdsköket står kartonger med husgeråd och köksmaskiner. I vardagsrummet sorterar Annelis mamma Hillevi livsmedel och hygienartiklar som ska gå med nästa hjälpsändning till staden Smila, knappa 20 mil söder om Kiev.

Att hjälpa kostar pengar. Inte minst transporten till Ukraina, men Anneli oroar sig sällan för pengar. Hon litar på att Gud fixar det här, så att hon kan släppa det yttersta ansvaret och kontrollen. – Jag tror att Gud är med i det här, men jag tvingar ingen annan att tro det, men jag tror att det här är vårt stora uppdrag: att göra vad vi kan för andra.

Viljan hos Hjoborna, både när det gäller att skänka men också att hjälpa till, är stor. Och behoven styr vad som ska

skickas. Rätt saker vid rätt tidpunkt på året, men också vad som anses gångbart.

– Det är ingen idé att skänka sin gamla kostym eftersom männen inte har någon användning för den, och det är inte heller stor idé att skicka manskläder i rätt. Det funkar heller inte, säger hon.

Stoltheten hos den ukrainska befolkningen är stor och viljan att klara sig själv påtaglig. Det har tagit tid för Anneli att bygga upp ett förtroende, så att man förstår att det inte är skamligt att ta emot hjälp.

– Nyhetssändningarna rapporterar ofta om ondska, men det finns så oerhört många goda människor, som engagerar sig, säger hon.

Då och då kommer en lastbil som rym-

Anneli Ödvall väntar på att skicka iväg nästa hjälpsändning. Gunilla Blixt och Kicki Wallenius Jansson är två av många ideella krafter.

mer 40 kubik för att hämta grejer.

– Den är ungefär som härifrån till dit, säger hon och måttar med händerna från prästgårdskökets ena ände till slutet av hallen.

Högst upp på önskelistan står en van och Anneli lägger ut krokar på flera ställen för att se om hon får något napp. Lokala Facebookgrupper är till stor hjälp både när det gäller att samla in och samordna arbetet.

Gunilla Blixt och Kicki Wallenius Jansson har precis anlänt för att hämta tomkartonger som ska köras till den lokala matbutiken för att tas om hand. Alltsedan de båda gick i pension har flera organisationer fått ta emot deras hjälp, men just nu är fokus på Ukraina. – Gunilla och jag gör mycket tillsammans och hjälper till där vi kan, säger Kicki.

Längtan efter att kriget ska ta slut är

stor, men Anneli Ödvall ser inget slut på kriget i närtid. Hoppet hålls uppe av alla möten, både med ukrainare och med alla som vill göra en insats och som inte slutar för att kriget hållit på länge.

– Det ger mig mening och hjälper mig att handskas med läget i världen, säger hon. Insamlingen har ökat, både vad gäller förnödenheter, pengar men också ideella krafter. Och det finns plats för många fler, säger hon.

Vi bär på längtan och suckar...

Att känna sig älskad, sedd och hörd är hälsosamt och bra. Flera av oss får höra tilltal och möta andras kroppsspråk som uppmuntrar, hejar på och som ger värme och kärlek. Allt för många får tyvärr höra och möta klagande eller till och med hotande ord och handlingar. Vi bär alla på både längtan och suckar, för oss själva och för människor som står oss nära. Det är att vara människa. Det är att leva.

Livet är en gåva, ett lån. Jag kan ha förmånen att i sommar känna mitt livs kärleks hjärtslag, röst, doft och beröring, eller så har jag inte den förmånen. Livet kan vända fort. När någon du älskar drabbas av svår sjukdom blir livet än mer dyrbart. Livet pågår här och nu. Små barn är nog allra bäst på att leva här och nu. Låt oss lära av barnen. De kan

sucka, de kan längta och de är bra på att just leva livet.

Bortom det vi ser och förstår finns en kärlek som vill ge dig och mig hopp, som bär genom allt. Jesus själv har vandrat på vår jord. Han upplevde hunger och smärta, förnedring och pina men också kärlek och ömhet. En röd tråd genom Jesu liv var utgivande kärlek, även till de som saknade anseende, de som var uteslutna och de som ansågs fel.

Guds kärlek till hela skapelsen upplever jag lika starkt varje vår. Det som såg dött ut väcks till liv. All grönska och växtlighet är plötsligt där. Oavsett om du känner dig visen eller som en sprudlande näktergal är du älskad. Det är en god grund för både vila och längtan. David, fåraherden som blev kung, har skrivit psaltarpsalmen 38. Davids texter har

många läst och sjungit under 3000 år. Från Psaltaren 38 och vers 10 kan vi läsa: *"Herre, du känner min längtan, mina suckar når fram till dig"*.

Att längta är något vi alla gör. Längtan för mig är något positivt, något att leva för. Något att längta till. Någon att längta efter. Vad längtar du efter? Låt oss längta under denna sommar. Det kan vara små citroner gula, en hängmatta, en varm sandstrand, vänskap och en varm hand. Låt oss också dela något om våra suckar. Gud som känner ditt namn vill möta dig som du är. Det är ett möte att längta till som ger vila.

*Sven Lindberg,
ordförande i ekumeniska rådet*

” Herre,
du känner
min längtan,
mina suckar når
fram till dig.

Ps 38:10

PASTORSEXPEDITIONENS ÖPPETTIDER

tisdag och torsdag 9–15
lunchstängt 12–13

TELEFON

Telefon: 0503–323 80

KONTAKT

Hjo pastorat
Regeringsgatan 12
544 30 HJO
hjo.pastorat@svenskakyrkan.se

FÖLJ OSS

www.svenskakyrkan.se/hjo
facebook.com/svenskakyrkanihjo
youtube.com – sök Hjo pastorat

SWISH: 123 222 08 53

KYRKOHERDE

Anna Sunnergren (vik), 0503–323 81
anna.sunnergren@svenskakyrkan.se

KOMMINISTRAR

Ronny Nygren, 070–313 58 67
ronny.nygren@svenskakyrkan.se

Martin Karlsson, 070–317 41 78
martin.karlsson2@svenskakyrkan.se

Ingemar Ekström (vik), 0503–32380
ingemar.ekstrom@svenskakyrkan.se

DIAKONER

Sabine Bjaaland, 0503–323 90
sabine.bjaaland@svenskakyrkan.se

Caroline Wärmegård, 076–835 73 18
caroline.warmegard@svenskakyrkan.se

KYRKOMUSIKER

Håkan Svensson (vik), 072–232 84 18
hakan.svensson2@svenskakyrkan.se

Hanna Laurén, 070–317 42 46
hanna.lauren@svenskakyrkan.se

Emma Stjernberg, 0503–323 91
emma.stjernberg@svenskakyrkan.se

FÖRSAMLINGSASSISTENT

Eva Hultman, 070–312 84 32
eva.hultman@svenskakyrkan.se

FÖRSAMLINGSPEDAGOG

Anna Jepsen, 0703–127642
anna.jepsen@svenskakyrkan.se

FASTIGHETS- / KYRKOGRÄRDSCHEF

Stefan Lagerqvist, 0503–323 97
stefan.lagerqvist@svenskakyrkan.se

HUSMOR

Åsa Palm, 070–309 49 27
asa.palm@svenskakyrkan.se

KYRKOKAMRER

Liselotte Lundqvist
liselotte.lundqvist@svenskakyrkan.se

ADMINISTRATÖR

Malin Ulfenborg, 0503–323 80
malin.ulfenborg@svenskakyrkan.se

KOMMUNIKATÖR

Eva Klang Staxäng, 0702–66 39 80
eva.staxang@svenskakyrkan.se

KYRKVAKTMÄSTARE

– se kyrkornas anslagstavlor
eller hemsidan

VILL DU SAMTALA MED NÅGON?

Diakoner och präster finns för samtal
och har tystnadsplikt. Se kontakter
här ovan. Du kan också kontakta
jourhavande präst via 112.

Vad gör kyrkan? Information om verksamheterna finns...

...i månadsinformationen Guldkroksbladet som ligger i kyrkor och församlings-
hem, på kyrkornas anslagstavlor, på Facebook och svenskakyrkan.se/hjo
Du som inte har möjlighet att hämta Guldkroksbladet kan få det hemskickat.
Kontakta pastorsexpeditionen, – se inforutan här intill.

Svenska
kyrkan

Hjo
pastorat

